

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ammonio. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ΤΟΥ ΓΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ISIDORI PELUSIOTÆ
 πρὸς τὸν τριτὸν τμήμα
 τριτὸν. Epistolarum liber tertius.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. α.

Ἰὺ τε γέννης, ἔτε βασι-
 λείας σοι λόγος ἔδειξ, ἀλ-
 λά γε καὶ τὰς παρὰ σε δε-
 χόμενος ἀνείης ἀπὸ βίβλας
 καμφοδίας.

Μάρωνι. β.

Ὀκ ἀμφίδοξον, ἀλλ' ἔνδοξον ὄντα,
 καὶ γνάμνον, καὶ ἀληθῆ, καὶ παρὰ πάντων
 τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁμο-
 λογητέον, καὶ πάντως ἐσόμενον τῆς
 χριστιανικῆς λόγον, ἐν σένοις δικαίως ἀνείης
 ἔχειν, καὶ πᾶσι τῶν ὄντων κρίσιν μὴ εἶναι
 νομίζων παρὰ τῆς, ἵνα καὶ σωτὸν κολά-
 σεως, καὶ τῶν ὄντων σαρδάλων, καὶ ἡ-
 μῶν λύπης, καὶ τοῦ ραθύμου ἀπογνώ-
 σεως ἀπαλλάξῃς.

Ἀμμωνίῳ. γ.

Ἐν καιρῷ πολέμου καὶ μόνον τὸν σωτῆρα
 ζεῖοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις
 ἰδὼν τεταρταῖα δοκῶντα, μὴ καταπα-
 ζεῖοντα δὲ, φίλον πρόποιτιν ἀνήγιτον.
 διὸ καὶ ὁ θεὸς χρησμός βοᾷ, ὁ μὴ ὦν κατ' ἑ-
 ἰμήν, ὑμῶν ὑμῶν ἔστιν.

Εὐτονίῳ διακόνῳ. δ.

Ἐπειδὴ καὶ τοὺς κομιδῆν προσέχον-
 τας τῆ ἀναγνώσῃ τὸν νοῦν τοῦτο διέ-
 λαθει, οὐκ εἰ σὲ ἀπασάμην, ὡς μὴ ἀ-
 ναγνώσκοντα. ἀλλὰ σωτῆρα φρά-
 σαμην, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος ἀπέστειλε καλεῖ
 τοὺς ἀπὸ τῆς ἀρίστης πολιτείας τοὺς
 θεωμένους φωτίζοντας γραφῶν, ἐν οἷς
 ἔστε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ. ἔπειτα καὶ ὁ Δα-
 νιὴλ ἀπέστειλε καλεῖ τοὺς λαμπροὺς μὲν
 δι' εὐσεβείαν, ἀρίστους δὲ ἀπὸ πολι-
 τείας. φησὶ γὰρ, καὶ ἔπεσον ὅτι τὴν

Zosimo Presbytero. 1.

I nec gehennæ, nec cælestis
 regni cura vlla te afficit, nec
 saltem te operam dare æquū
 fuerit, vt præsentis vitæ dicte-
 ria propulses.

Maroni. 2.

Non dubium, sed clarum atque cog-
 nitum, & verum, ab omnibusque viris erudi-
 tis, & sacris scripturis confessum, atque o-
 muino futurū extremi iudicij dogma pe-
 ctore conditum habere sanè debeas, ab
 iisque abstinere, quæ, dum iudicium mini-
 mē fore existimas, committis: vt hac ratio-
 ne, & reipsum pœna, & eos, qui te intuen-
 tur, offensione, & nos mœrere, & languen-
 tes ac torpidos desperatione liberes.

Ammonio. 3.

Bello grassante, non modò eum, qui si-
 mul sagittas mittit, sed etiam eum, qui
 quamuis ab hostium partibus stare videat-
 ur, tamen sagittas contrà minimè mittit,
 in amicorum numero quodammodo ha-
 bere oportet. Quocirca etiam diuinū ora-
 culum clamat, Qui non est contravos, pro
 vobis est.

Eutonio Diacono. 4.

Quandoquidem eos etiam qui Scriptu-
 rarum lectioni animum valde additū ha-
 bent, haud te accusabo, qui in earum le-
 ctione minimè versaris: verum breuiter
 hoc dixerim, quod quemadmodum Apo-
 stolus stellas eos appellat, qui per optimā
 viuendi rationem spectantium animos il-
 luminant, his verbis vtens, inter quos estis
 vt luminaria in mundo: sic etiam Daniel
 stellas eos vocat, qui & pietate clari sunt,
 & vitam optimè constituunt. Ait enim:

G g iij